

2012. november 21. szerda, 16.00-17.30

Németh László Városi Könyvtár, Hódmezővásárhely

### **Önképzőköri foglalkozás**

Ismét rendhagyó nap, ismét oktató konferenciázása miatt, hűséges csoport türelmesen váltott napot most is. De meg is érte türelmesnek lenni: nem várt nagy eredményt hozott Petrus Christus megismerése, a róla való lassú, alapos beszéd...

Még ezelőtt azonban megkértük Bagi Máriát, hogy vegye ismét elő nagy Memling-prezentációját, s mutassa meg ismét azt a [Carpaccio képet](#), melyen „magyar ruhás” alakot látni a *Szent Orsolya-történet* egyik epizódján. E problémáról hosszan beszélünk az óra elején, felemlítve a hun-magyar rokonságelmélet ősforrását, Kézai Simon *Gesta Hungarorum*-át s a benne hivatkozott *Álmos-mondát* (Emese álma).

Petrus Christusról a Végh János-féle alapkönyvből olvasott a csoport, de tervünk most az volt, hogy kipróbáljuk immár sok-sok festményen acélozott kép-olvasási ügyességünket, tapasztalatunkat, s meglátjuk, mire megyünk egy csaknem ismeretlen, alig bevezetett, magyar szakirodalommal csekély mértékben rendelkező festővel.

Az eredmény a csoport szeretett vezetőjét őszinte meglepetéssel és örömmel töltötte el: a prezentációt nagy figyelemmel kísérték a tagtársak, s tekintetüket valóban a most vizsgált szerző Jan van Eycktől, illetve Rogier van der Weydentől való elkülönböződésére fordították, továbbá az egyéni vonásokra, az eddig másnál nem tapasztalt specialitásokra (pl. a Madonna fej-alakja, oszlopos árkádbelépő *mögé* helyezett alak, zsánerképi jelleg, szoba-enteriőr háttér a portré mögött, rejtett attribútumok a mártírok és szentek kezében, egy Árpád-házi szent Németalföldön etc.). Talán ennél is fontosabb, hogy kitűnt: csoportunk most már pontosan látja, rá tud mutatni műelemzés közben a feltáratlan, homályos, adatok híján megoldhatatlan képi helyekre; észreveszi, mi az, ami könyvekből megtudható volna kellő utánajárással, s mi az, ami a művészet megfoghatatlan ingoványában örökre szubjektív, s mint ilyen, verbálisan megragadhatatlan, kifejezhetetlen marad.

Mindezért *jeles* jár a csoportnak.

A mai foglalkozás titokzatos szlogenje legyen mégis a következő (jelenlévő tagtársaink érteni fogják!): „*Bukta nélkül bukta lesz, nincsen gimibe lépés!*” Bízunk december 5-ben! Bízunk december 7-ben!